

Отже, у сучасних умовах антикризове управління фінансовими корпораціями – це управління, що передбачає цілеспрямований вплив на корпорації, який забезпечує недопущення розгортання фінансової кризи, а у разі її виникнення – вжиття комплексу адекватних антикризових заходів із стабілізації фінансово-економічного стану, фінансового оздоровлення, реструктуризації, реорганізації, банкрутства і ліквідації з найменшими втратами для організації, клієнтів, кредиторів та суспільства.

Список використаних джерел:

1. Олешко А. А., Механізм антикризового управління фінансовими корпораціями. Ефективна економіка. 2018. №2. С. 1-8.
2. Терещенко О.О., Павловський С.В. Удосконалення фінансового механізму антикризового управління підприємством. Фінанси України. 2016. № 6. С. 108-123.
3. Чепка В. В., Ляхович І. В. Антикризова політика як стратегічний метод управління фінансовою діяльністю підприємства. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2018. № 19(3). С. 137-141.

УДК: 6585:005.334

Волошанюк О.Ю.,

студент

Криворізького економічного інституту

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Антикризовий менеджмент на вітчизняних підприємствах: проблеми та стратегії управління

Незадовільна фінансово-економічна ситуація в Україні негативно впливає на функціонування вітчизняних суб'єктів господарювання, більшість з яких є потенційними банкрутами. Останнє може свідчити про низький рівень або відсутність антикризової політики на підприємствах. На жаль, зазначену тезу підтверджують невтішні статистичні дані: українська економіка займає 145 місце

в рейтингу Doing Business за показником «Вирішення неплатоспроможності» [1] та незадовільною статистикою стягнення заборгованості у справах про банкрутство (лише 6 - 7% боргів). Все вище зазначене вказує на актуальність обраної теми дослідження та полягає у необхідності зміни підходів до формування антикризового управління на підприємствах України.

У звичайній, некризовій ситуації, основним напрямком діяльності суб'єктів господарювання є вирішення поточних питань та розвиток бізнесу. Кризова ситуація відрізняється тим, що приносить додатковий рівень складності, пов'язаний з управлінням проблемами, що можуть мати довгострокові наслідки для підприємства.

Ці наслідки можуть бути операційними, фінансовими або репутаційними, і в більшості випадків криза охоплює усе вищезазначене.

Проблеми антикризового управління на підприємстві можна поділити на 4 групи (рис.1).

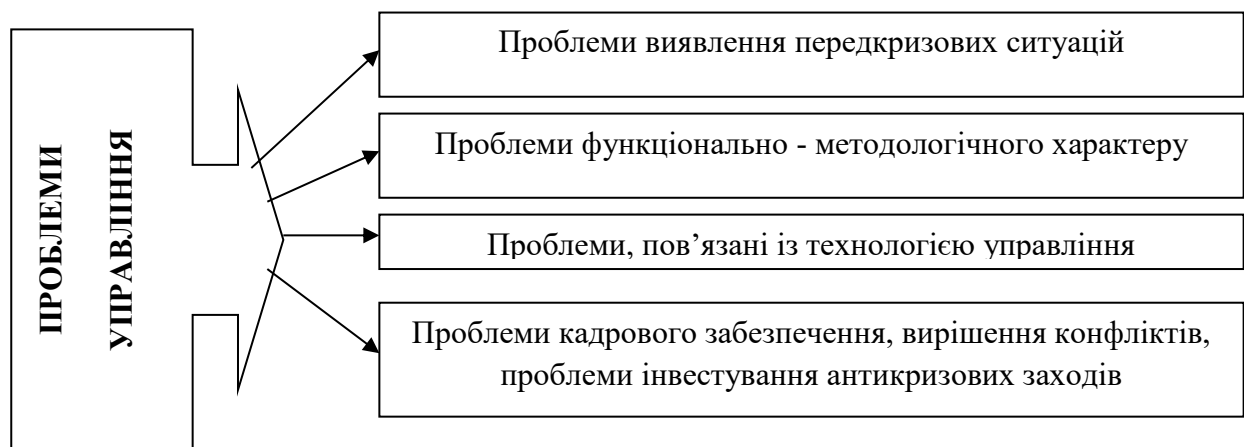

Рис.1. Групування проблем антикризового управління на вітчизняних підприємствах

Складено автором за джерелами [2, 3, 4]

Однією з найбільших проблем антикризового менеджменту є нестача стратегічних антикризових програм, як на рівні держави, так і на рівні окремих регіонів та галузей національного господарства. Негативні наслідки існування антикризових стратегій, які були створені в Україні за останні роки, зумовлені відсутністю або недосконалістю стратегічних програм та низьким рівнем професіоналізму менеджерів. На рівні суб'єктів господарювання проблеми є

аналогічними: сьогодні на переважній більшості вітчизняних підприємств відсутні як стратегічні, так і тактичні плани.

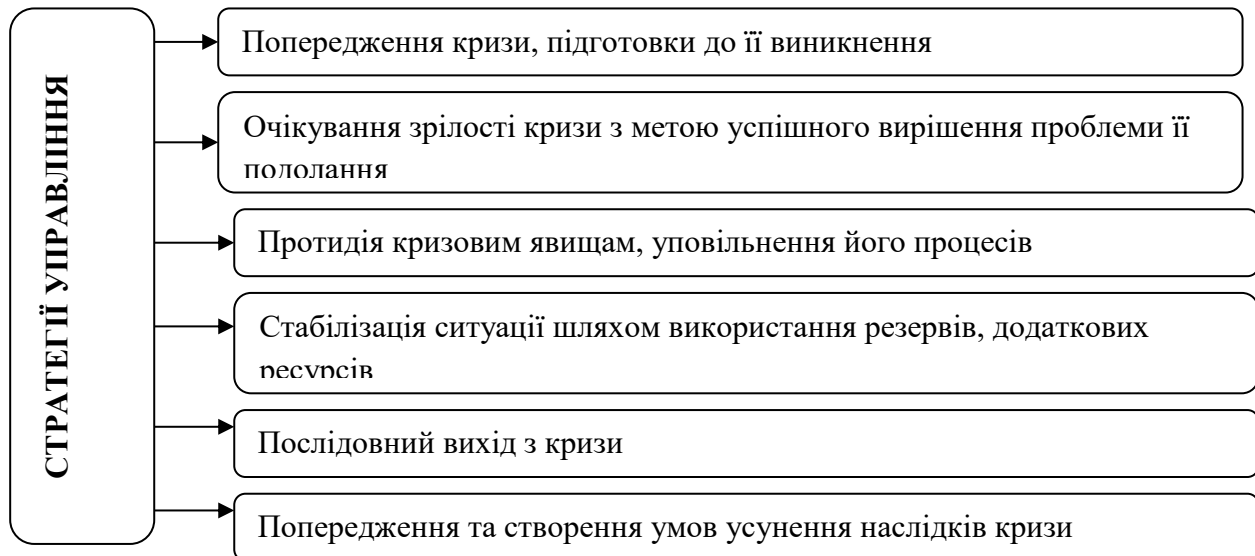

Рис.2. Можливі стратегії антикризового управління на підприємстві

Складено автором за джерелом [5]

З метою попередження, а у разі виникнення кризової ситуації на підприємстві, подолання її наслідків, необхідним є використання раціональної стратегії антикризового менеджменту. В залежності від особливостей функціонування суб'єкта господарювання та результатів прогнозування змін його фінансового стану можливим є використання наступних стратегій (рис.2).

Вибір тієї чи іншої стратегії визначається характером та глибиною кризи.

Проведене дослідження показало, що проблеми антикризового управління гальмують розвиток вітчизняних підприємств. Тому дуже важливим є розробка та практична реалізація системи антикризових дій суб'єктами господарювання. Перш за все, це має бути продумана стратегія та в межах її реалізації заходи, які б забезпечували якісні зміни у виробництві продукції підприємства поряд із супутніми змінами у фінансовій сфері.

Список використаних джерел:

1. Исследования Мирового банка «Doing Business» / Рейтинг стран/Показатель благоприятности ведения бизнеса. URL: <https://russian.doingbusiness.org/ru/rankings>

2. Зуб А. Т. Антикризисное управление: учебник для бакалавров. 2-е изд.,

перераб. и доп. М.: Издательство Юрайт. 2017. 343 с.

3. Michael Curran-Hays. Problem Solving in Crisis Management. URL: <https://www.kepner-tregoe.com/blog/problem-solving-in-crisis-management/>

4. Kuzmanova M. Contemporary problems related to crisis management of organization. Trakia Journal of Sciences. 2016. № 3. P. 256-261. URL: [http://tru.unis-
sz.bg/tsj/Vol.14,%20N%203,%202016/M.Kuzmanova.pdf](http://tru.unisz.bg/tsj/Vol.14,%20N%203,%202016/M.Kuzmanova.pdf)

5. Балдин К. В. Антикризисное управление: макро- и микроуровень: учеб. пособие. 6-е изд. М.: Дашков и К. 2012. 268 с.

УДК330.14:338.45:005.931.11

Генчева В.О.,

студентка ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Науковий керівник – Юшко С. В.,

к.е.н., доцент

Управління капіталом підприємств в умовах кризи

Управління капіталом підприємства виступає однією з найголовніших ланок системи фінансового менеджменту.

Основною метою управління капіталом на підприємстві є його оптимізація, тобто процес вибору найкращих форм його організації на підприємстві.

Проблеми управління капіталом підприємства широко висвітлюються провідними вченими-економістами, як І. О. Бланком[1], Косінським Р. А[5], Ю. О. Зборовською[2], В. В. Ковальовим [4] та ін.

Оптимальна величина розміру капіталу формується під впливом таких чинників, як галузеві особливості діяльності підприємства, стадія його життєвого циклу, наявність чи відсутність прогресивних технічних засобів і технологій, перспективи розширення виробництва чи реалізації продукції.